

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 150

van **SOFIE JOOSEN**

datum: 20 november 2019

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Nederlands stikstofbeleid - Uitwijking Nederlandse veetelers naar Vlaanderen

De oploaiende stikstofdiscussie in Nederland waait over naar België. Dat mag zelfs redelijk letterlijk worden genomen in het geval van de door de vorige minister vergunde stal in Baarle-Hertog. Het Nederlandse NRC Handelsblad focuste rond deze casus een artikel over de mogelijke uitwijking van Nederlandse veetelers naar Vlaanderen.

Onder druk van de Raad Van State verhoogt de Nederlandse regering haar inspanningen om de uitstoot van stikstof in natuurgebieden terug te dringen. Het NRC Handelsblad wijst op de minder stringente interpretatie in Vlaanderen van de Europese regels. Terwijl er in Nederland gekeken wordt naar de uitstoot per regio met als gevolg dat er een actief weigerings- en uitdovingsbeleid in bepaalde regio's wordt gevoerd, is het criterium in Vlaanderen de ammoniakuitstoot per bedrijf.

Investerings zijn altijd welkom in de Vlaamse agro-industrie, maar sommige waarnemers betwijfelen de meerwaarde van het aantrekken van zulke grootschalige Nederlandse kalverbedrijven. Nederland is een grote netto-importeur van kalveren en een enorme exporteur van kalfsvlees. Bij de voorliggende stallen zouden kalveren uit buitenlandse melksectoren naar Vlaanderen worden gehaald, waarna ze opnieuw via de Nederlandse vleesindustrie worden verwerkt. De winsten vloeien naar Nederland, de nadelen in de vorm van mest- en ammoniakproductie blijven in Vlaanderen.

De vorige minister ontving reeds een vraag over deze problematiek van mevrouw Lydia Peeters (schriftelijke vraag nr. 56 van 6 november 2018). In haar antwoord wees de toenmalige minister er op dat er vrij verkeer van goederen én ondernemers gold in de Europese Unie. Het bevoegde departement zegt ook geen signalen te zien van een grootschalige uitwijking.

1. Hoe evalueert de minister de vrees dat het Nederlandse stikstofbeleid zal leiden tot een uitwijking van bepaalde veetelers naar Vlaanderen?
2. Hoe evalueert zij eventuele nefaste effecten van zo'n uitwijking?
3. In hoeverre vormen kalverkweekbedrijven met Nederlandse zetel en import van kweekkalveren uit het buitenland een effectieve bijdrage aan de Vlaamse agro-industrie?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 150 van 20 november 2019

van **SOFIE JOOSEN**

- 1-2. Het vergunningenbeleid in Vlaanderen regelt dat de activiteit van een bedrijf in evenwicht moet zijn met wat de omgeving kan dragen. Binnen de Europese Unie gelden een aantal fundamentele vrijheden, waaronder de vrijheid van vestiging. Net zoals Vlaamse bedrijven activiteiten kunnen ontplooiën in andere lidstaten, kunnen buitenlandse bedrijven dat in Vlaanderen. Niet de herkomst of nationaliteit, maar het voldoen aan de geldende regels is van belang. De nagestreefde doelstellingen op vlak van de instandhouding van Europees beschermde soorten en habitats zijn geharmoniseerd in de hele Unie via het juridisch instrument van richtlijnen.
3. In heel Europa wordt kalfsvlees als een hoogwaardige vleessoort gezien. De consumentenvraag naar kalfsvlees is het hoogst in Frankrijk en Italië. Meerdere lidstaten, waaronder Frankrijk, Italië en Duitsland zijn niet zelfvoorzienend en importeren kalfsvlees om aan de marktvraag te voldoen. Omdat ronds- en kalfsvlees samen worden genomen in exportstatistieken zijn geen aparte cijfers voor kalfsvlees beschikbaar, doch het is een bekend gegeven dat vlees van Vlaams/Belgische kalveren bijdraagt aan het invullen van de Europese marktvraag. Vlaams/Belgische kalveren waarvan het vlees wordt uitgevoerd leveren een bijdrage aan het Bruto Nationaal Product (BNP), ongeacht de nationaliteit van de uitvoerder of de zetel van het moederbedrijf. In onze open Vlaamse economie zijn er tal van buitenlandse firma's, ook multinationals, die een vestiging hebben op Vlaams grondgebied en van daaruit produceren/exporteren en alzo bijdragen aan ons BNP.